

המתוקה והמופלאה לעדוא בן-גוריון

ספרות ארוטית מתווה גרוי בלתי מוסק לכותבים בלקוראים. לכותבים: מקצתם מטעמי מוסר בנים, רובם מתוך ידיעה ברורה על טעמו של קהל הקוראים, וחלקם מתוך סטיות אישיות וכיוצא באלה...

חלוקה דומה מצויה אף בקוראים. אך בין כה וכה גדול קהל המשתתפים. בתוך-לארץ, מרוביה הספרות הארוטית והפורנוגרפית, ואין כל חר דוש בספר מסוג „המתוקה והמופלאה“, מה שאין כן בארץ שלנו. ספרו של עדוא בן-גוריון עשוי לשמש גורם מגרה נוסף לדמיונו של הנער, ולמחשבתו של מבוגר על הנער. חשאלה בעיקרה איננה ספרותית-ביקורתית; אם הספר רע או טוב (לא בספר אמר נותי אנו דנים), אלא, מה מקורו, ומה השפעתו.

„המתוקה והמופלאה“ קריא לרבים בגלל התאורים הארוטיים, ובגלל שפתו שפת „רומנים ועיריים“. מפליא שאה גיל השירה שלו החליף המספר במין „בסט סלרי“. (ונסלח לו כיון שדומני רצינו היחידי הוא פרסום, וידועות גם ידועות דרישות ההמון). תור הספר שבה עדיין לא הגיע, שלא לדבר על תור הנסיון.

אם הספר מוליד חלומות בקרב הקוראים והקוראות — לפחות אל ינסו להגשים אותם. איראפשר (אלא לפי דו"ח סרברטי מיוחד במינו) להגשים חיים כאלה, (אין צורך להרצה, מתים בלאו הכי). צר אם הנער שנוסע להויל מביא אתו רעיונות על גוסח חיים כזה. גם קורא משוט, ואפילו הקורא פורנוגרפיה, מחפש אהר בה טהורה, ואם נכונה האמירה שהר חיים חזקים מן הספרות, הרי אפשר למצוא אהבה — גם בכיור.

אלו שרוצות למצוא בתור עם עיר נים ירוקות, או אפילו חוסות, ותן אינן בסריו (ושלא חסענה לשם כך לשם), אל חלכנה בעקבות אורטולה, אפילו אם דעתן על צורתן חיובית. השיטה תולגרית סרעלת בארץ ביני חיים יותר טוב (נותנת — מפולה לגשואים, לא נותנת — פדאי להתחתן אתה“).

גם לנבריים, מוסב יהנו מגוסם לא בטאכניקה של יורם ויתרמו גם את נסמם. נסרת, השתחטות פעילה במשכר בים וארגיות, יוצרת ברוב המקרים אה האנטי-גבר, הוא אולי חלומן של בנות ממש-עשרה לסיניהן, או בתולות-זקנות, או שחקניות מוסרעות, או מוסרעות סתם, אבל לעולם לא של אשה ראויה לשמה.

ואפשר להסתפק בכך, משום שזה הדבר היחידי שיש להיזהר ממנו, באי פת ובחמים. להתחרות עם ספרות-אמנות אין ביי נהיים כל השש.